

EL "CONSORCI ENERGÈTIC DE CATALUNYA"

La finalitat del Consorci seria canalitzar l'estalvi privat (inclosos plans de pensions) per a aplicar-lo en la producció d'energies renovables, atès que l'unitat d'energia produïda és un valor segur i tangible (res veure amb valors financers, segells...). **L'energia cada dia és més cara**, més encara les renovables davant els problemes de contaminació i/o creixent escassetat de les energies no renovables (petroli, nuclears). Com **sempre caldrà energia**, és una **inversió totalment segura**. Indirectament, aquestes inversions podrien **evitar inflar encara més la "bombolla" immobiliària**. El Consorci seria una entitat sense ànim de lucre, amb comptes i gestió totalment transparents i obertes en qualsevol moment a qualsevol persona (per exemple, consultables des d'Internet).

ENERGIA FOTO-VOLTAICA

Les Administracions públiques (Ajuntaments, Generalitat, ...) posen a disposició del Consorci el sostre d'edificis públics adequats (biblioteques, escoles, casa de la vila, cementiris...), sobre els que es podrien posar les instal·lacions foto-voltaiques (=FV).

L'inversor privat aporta qualsevol quantitat econòmica, gran o petita. En base a les dades de l'any anterior cada any s'estableix la inversió corresponent a cada unitat de generació d'energia (kw o kwh/ any). Així doncs, l'inversor sap per la seva aportació, els kw instal·lats o la producció mitjana de kilowatts x hora produïbles en un any.

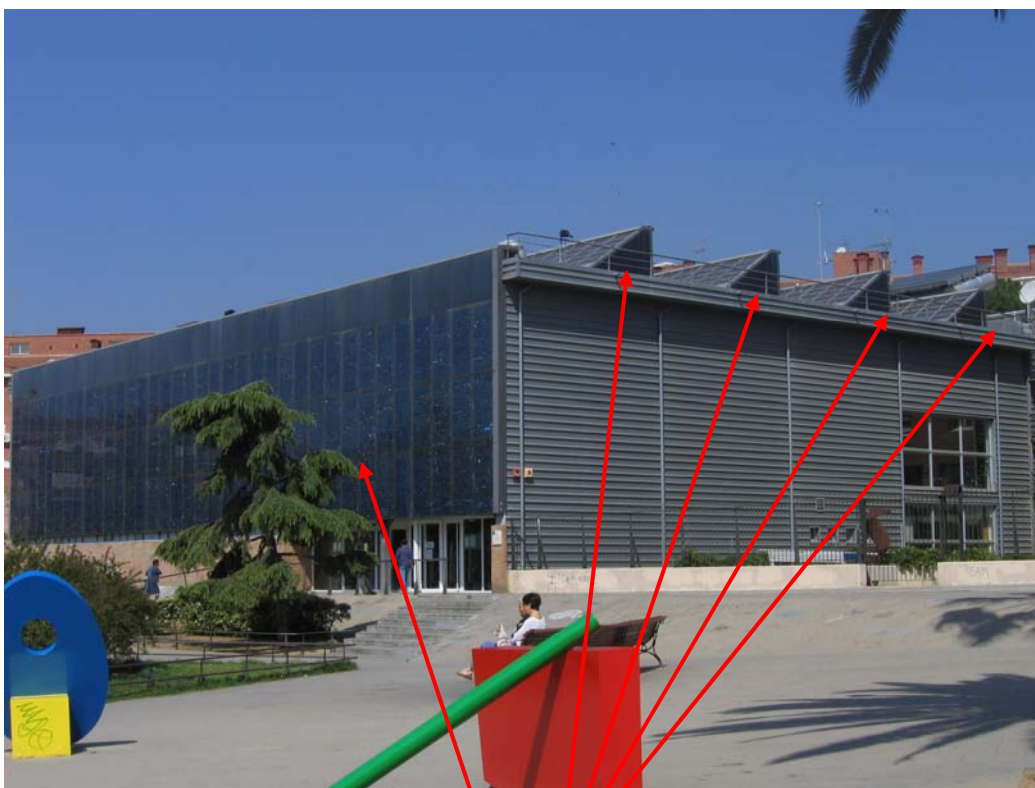

Foto CUC 2006-04-29

Biblioteca de Mataró, amb foto-generadors a la façana i al sostre (segons projecte energètic de A. LLORET).
L'edifici central de l'Ajuntament de Barcelona té una altra realització bessona.

El Consorci gestiona la construcció dels generadors fotovoltaics, adjudicant aquesta construcció mitjançant concursos públics i transparents, a empreses privades. El cost mig de les diferents actuacions, definirà el cost per l'any següent (comptabilitzant l'increment de la inflació i una petita

taxa de gestió), amb el que s'eviten heterogeneïtats i lluites entre diferents Administracions que aporten sostre. L'inversor pot, fins i tot, escollir entre les diferents instal·lacions projectades cada any.

Cada any, la producció d'energia elèctrica venuda a la xarxa d'electricitat, es reparteix entre els inversors, deduint els següents percentatges a determinar:

- recuperació **esmorteïda** de la inversió i preveient una nova instal·lació FV quan d'aquí a "x" anys la instal·lació esdevingui obsoleta i calgui substituir-la per una de nova. Així l'inversor té la instal·lació a perpetuïtat com qualsevol patrimoni de terres o edificis (una d'aquestes instal·lacions **s'amortitza en 10 anys**);
- taxa del "Cànon energètic", que reverteix directament en l'Administració pública que aporta el sostre, i que destinarà a inversions públiques;
- petita taxa del Consorci per gestió i manteniment de les instal·lacions.

Òbviament, l'inversor podrà vendre quan vulgui i a qui vulgui, qualsevol de les seves inversions, amb notificació al Consorci mitjançant una taxa menyspreable (1 %?), a manera de "Taxa James TOBBIN" i per a evitar especulacions.

La nova cultura europea: habitatges amb generadors fotovoltaics tot i la molta menor insolació respecte Catalunya, pràctica esportiva, ús de la bicicleta (Reichenau, Alemanya) Foto: CUC 2006-08-06

La Generalitat promouria (amb beneficis fiscals, ajuts, ...) **empreses de noves tecnologies** que construeixin instal·lacions foto-voltàiques amb l'única condició que radiquin permanentment a Catalunya (per a evitar "deslocalitzacions").

ENERGIA EÒLICA

Les inversions en energia eòlica serien anàlogues a les de l'energia foto-voltaica.

Només caldria establir un cànon recíproc entre les inversions d'energia eòlica i foto-voltaica, per a compensar les diferències d'inversió i/o de producció entre una i altre, per a que ambdues fossin igualment atractives.

La "Taxa del Cànon energètic" correspondria a l'aportació dels terrenys de l'Ajuntament en qüestió, de manera que l'Ajuntament podria, fins i tot, llogar terrenys a privats si convingués.

Aero-generador a la Serra de Rubió (Anoia)

Foto: CUC2006-01-12

Òbviament, les zones disponibles per a aero-generadors, estarien definides pel Pla de l'Energia de la Generalitat i consensuat amb les poblacions afectades.

De la mateixa manera, l'inversor privat podria escollir l'indret on es construeix l'aero-generador (el seu propi municipi, comarca, ...) de manera que l'inversor sabrà que és propietari d'una petita part d'un determinat aero-generador.

Mai més es repetirien situacions com les del "Forum filatèlic" o d'altres similars.

Aero-generadors a la Serra de Rubió (Anoia)

Foto: CUC2006-01-12

JUSTIFICACIÓ ECONÒMICA I POLÍTICA

1) Perversió de la política energètica actual.

La inversió/ estalvi s'ha refugiat en els immobles, que deterioren i ocupen el territori. A la vegada ha creat una "bombolla", que a part de l'alt risc de poder esclatar a qualsevol moment, crea dificultats a l'adquisició d'habitatges als que no tenen diners, creant un insostenible endeutament familiar per les hipoteques. Un cercle viciós, una dinàmica perversa.

El sector energètic, un sector segur perquè sempre haurà demanda, no és atractiu perquè cal invertir a través de la Borsa, i a empreses globalitzades que poden invertir tan en energia nuclear com en països tercermundistes als que s'explota, o fins i tot en empreses contraries als interessos de Catalunya. No hi ha cap garantia de que la inversió sigui en energies "sostenibles".

Pel que fa als combustibles fòssils (petroli i gas natural), nombrosos indicis ens situen avui molt a prop del "Peak Oil"* , moment de màxima producció de petroli, a partir del qual la seva producció comença inevitablement a disminuir.

* Tot i que avui se'n comença a parlar tímidament, és quelcom ja anunciat fa molts anys (Marion King HUBBERT "*Energy and Power*" 1971; HALL, C.A.S. and C.J. CLEVELAND. 1981. "Petroleum drilling and production in the United States: Yield per effort and net energy analysis". *Science* 211: 576-579). Pel que fa al petroli obtingut als USA, el seu Peak oil regional es va produir el 1970, data des de la qual les importacions de petroli d'aquell estat (especialment del golf aràbic) no han parat de créixer per a compensar el descens de producció pròpia. El mateix ja ha succeït amb la majoria dels països productors. Amb independència de lo anterior, l'EROI (l'energia obtinguda en relació a l'energia total invertida en l'obtenció) no para de disminuir pel que fa al gas i al petroli, el que pot fer-los uns recursos econòmicament no rendibles en pocs anys. Així, només pel que fa a les prospeccions, als anys 30', per a obtenir 100 barrils de petroli només calia haver invertit prèviament 1 barril de petroli en l'energia corresponent a les prospeccions. Avui, per a obtenir 100 barrils ja cal haver invertit abans, 15 barrils en prospecció (dades facilitades per Charles A. S. HALL, 2006-07-20).

A més a més, el cost del petroli (i gas natural) no te en compte els costos de regeneració (el que equival a un procés de descapitalització, o a un peatge a l'ombra). El consum de petroli (i gas natural), especialment pel transport de persones i mercaderies, és la causa del ja innegable canvi climàtic.

D'altre banda la nostra dependència energètica augmenta perversament dia a dia, i tant mateix augmenten els costos derivats de l'acord de Kioto, així com la contaminació regional.

Les societats que no estiguin preparades per a adaptar-se a la nova conjuntura d'escassetat del petroli i de la necessitat imperiosa de disminuir la contaminació, tindran greus problemes de subsistència a pocs anys vista. Fins i tot l'ONU, la Swiss Federal Department of Foreign Affairs i diverses grans empreses inversores mundials* ho van expressar clarament l'agost del 2004 en l'informe "Who Cares Wins (Connecting Financial Markets to a Changing World Recommendations by the financial industry to better integrate environmental, social and governance issues in analysis, asset management and securities brokerage)".

* ABN, Amor, Aviva, AXA Group, Banco do Brasil, Bank Sarasin, BNP Paribas, Calvert Group, CNP Assurances, Credit Suisse Group, Deutsche Bank, Goldman Sachs, Henderson Global Investors, HSBC, Innovest, SIS Asset Management, KLP Insurance, Morgan Stanley, RCM, UBS, Westpac.

Tot plegat porta a tres necessitats urgents i inexcusables:

- obtenir energia de noves fonts i renovables, especialment foto-voltaica eòlica i bio-massa (la hidroelèctrica té poc marge d'augment i les restants presenten uns altres problemes);
- canviar el model econòmic il·limitadament consumidor i de malbaratament per un model estalviador ("economia biofísica") i pel que fa al transport, reconvertir-lo urgentment a opcions més eficients (transport públic i ferrocarril);
- com a mínim, no augmentar la població (inclosa la immigració que, des d'una perspectiva regional, és un augment de població).

2) Proposta: el "Consorci energètic de Catalunya"*

* NOTA: veure també les propostes complementàries sobre "[Mobilitat i transport públic](#)", "[Ferrocarril](#)".

Cal adaptar als nostres dies la política energètica de la dreta catalana del segle XIX que, tot i la desfeta política (inexistència d'un Estatut i d'una Generalitat), va fer de Catalunya una regió mundialment capdavantera en molts sectors econòmics durant el segle XX.

Avui el que caldria seria la creació d'un Consorci català, entre la Generalitat, Caixes* i Bancs, només **per a invertir en energies renovables i només a Catalunya**. D'aquesta manera un inversor sabria, per dir quelcom, que ha invertit en una aspa d'un generador eòlic que veu des de casa seva, o en 25 m² del sostre foto-voltaic del teatre municipal del seu poble. S'adjunta foto il·lustrativa de la biblioteca de Mataró (A. LLORET) que és a la vegada un generador d'electricitat.

* Cal recuperar la funció social de les Caixes amb iniciatives socials reals i d'ampli abast, com aquesta.

D'altre banda es podria fomentar la generació d'indústria pròpia al voltant dels generadors (indústria del silici, noves tecnologies d'alt valor afegit, ...).

A la **disminució de la dependència**, i cost, energètic, s'afegiria un **alleugerament dels problemes del transport d'electricitat** que tan rebug social està generant.

Això donaria una **òptima i segura sortida a l'estalvi**, desviaria els perversos fluxos monetaris immobiliaris cap a **inversions positives** que a la vegada **crearien indústria** i anul·larien la perversa política energètica actual i **frenarien el problema immobiliari**.

Suposaria una reorientació d'un conjunt de sectors, que avui tenen uns efectes negatius retroalimentats, per a que, ben contràriament, fossin totalment positius.

3) Dades tecnològiques.

Potencialitats energètiques a Catalunya (eòlica, foto-voltaica, bio-massa i hidroelèctrica). Inversió requerida per cada kw eòlic. Inversió requerida per cada kw foto-voltaic. kwh obtenibles a l'any per cada kw instal·lat. eòlic i fotovoltaic. Valor de venda del kwh. Cost kwh de combustibles fòssils segons el protocol de Kioto. Contaminació comparada per cada kwh (tèrmic, nuclear, ...). Costos externs o ocults.

PLANOLS, ESQUEMES

4) Dades econòmiques.

Dependència energètica actual de Catalunya.

Indicadors econòmics (rendiment de les inversions) i macro-econòmics.

QUADRES

Veure també ["Una obra pública mal feta \(antiquada\): el soterrament de la gran via"](#)

